

اثر ضدتوکسوپلاسمایی عصاره‌های اتانولی گیاهان زینیان، افسنطین و غوزه پنبه در شرایط برونتنی

شقایق نوزری^۱، عباس آزادمهر^۲، محترم آدینه^۱، فرزانه جوادی‌مرند^۱، حسن جهانی‌هاشمی^۳، مرجان

*^{۶,۷}نصیری‌اصل^۴، رضا حاجی‌آقامی^۵، مجتبی شهنازی^۶، مهرزاد سرائی صحنه‌سرائی^۷

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد انگلشناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران

۲- استادیار ایمنی‌شناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی بابل، بابل، ایران

۳- دانشیار، مرکز تحقیقات رشد و تکامل کودکان، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران

۴- استاد فارماکولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران

۵- مرکز تحقیقات گیاهان دارویی، پژوهشکده گیاهان دارویی جهاددانشگاهی، کرج، ایران

۶- دانشیار انگلشناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران

۷- مرکز تحقیقات سلولی و مولکولی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران

آدرس مکاتبه: قزوین، بلوار شهید باهنر، ساختمان علوم پایه، مرکز تحقیقات سلولی و مولکولی دانشگاه علوم

پزشکی قزوین

تلفن و نمایر: ۰۲۸ (۳۳۳۳۲۴۹۷۱)

پست الکترونیک: msaraei@qums.ac.ir

تاریخ تصویب: ۹۴/۹/۲

تاریخ دریافت: ۹۴/۱/۲۳

چکیده

مقدمه: تولید داروهای ضدتوکسوپلاسمایی با اثربخشی بالا و عوارض جانبی کم از اهداف مهم تحقیقاتی توکسوپلاسماست. یکی از گزینه‌ها، فراورده‌های گیاهی است.

هدف: این مطالعه به منظور تعیین اثر کشنده‌گی عصاره‌های گیاهان افسنطین، زینیان و غوزه پنبه بر تاکی زوئیت‌های توکسوپلاسمایی در شرایط برونتنی عاری از سلول انجام شد.

روش بررسی: تاکی زوئیت سویه RH توکسوپلاسما گوندی‌ای با غلظت‌های ۱۰، ۵۰، ۱۰۰ و ۲۰۰ میلی‌گرم/ میلی‌لیتر عصاره‌های افسنطین، زینیان و غوزه پنبه در مدت زمان‌های ۱۰، ۳۰ و ۴۵ دقیقه به طور جداگانه مجاورت و سپس با بلودومتیلن قلبی رنگ‌آمیزی شدند. درصد کشنده‌گی عصاره‌ها با تعیین نسبت تاکی زوئیت‌های مرده در مقایسه با کنترل تعیین شد. تمامی آزمایش‌ها به صورت سه‌گانه انجام شد. از روش زیست‌سنجی در موش برای تأیید ۱۰۰ درصد اثر کشنده‌گی عصاره‌ها استفاده شد. داده‌ها با استفاده از آزمون‌های آماری ANOVA و آزمون تعقیبی توکی آنالیز شد.

نتایج: به طور کلی ۱۰۰ درصد تاکی زوئیت‌ها در غلظت‌های ۵۰، ۱۰۰ و ۲۰۰ میلی‌گرم/ میلی‌لیتر عصاره افسنطین و ۲۰۰ میلی‌گرم/ میلی‌لیتر عصاره زینیان در هر سه زمان ۱۰، ۳۰ و ۴۵ دقیقه کشته شدند. کمترین درصد کشنده‌گی عصاره‌های افسنطین، زینیان و غوزه پنبه به ترتیب $8/4 \pm 4/63 \pm 2/1$ و $4/30 \pm 2/26 \pm 19/6 \pm 4/6$ درصد بود. به روش زیست‌سنجی در موش ۱۰۰ درصد کشنده‌گی عصاره‌ها تأیید شد.

نتیجه‌گیری: هر سه عصاره اثر کشنده‌گی بر تاکی زوئیت‌ها داشتند. این اثر برای افسنطین و زینیان از غوزه پنبه بیشتر بود. مطالعات بیشتر به منظور شناسایی ترکیبات مؤثره عصاره‌ها توصیه می‌شود.

گل واژگان: افسنطین، توکسوپلاسما گوندی‌ای، زینیان، عصاره گیاهی، غوزه پنبه

می‌تواند یکی از گزینه‌ها باشد. در طب سنتی به اثرات ضدانگلی برخی از گیاهان دارویی اشاره شده است [۳]. در سال‌های اخیر گراش مطالعاتی روزافزونی در زمینه اثربخشی فراورده‌های گیاهان دارویی بر روی انواع بیماری‌ها از جمله بیماری‌های انگلی اتفاق افتاده است. مطالعات آزمایشگاهی و تجربی سال‌های اخیر نیز نشان داده است که برخی عصاره‌ها و فراکشن‌های گیاهی دارای اثرات ضدتک یاخته‌ای قابل توجهی می‌باشند. این مطالعات عمدتاً بر روی انگل‌های مalaria [۴]، لیشمانیا [۵] و تریپانوزوما [۶] انجام شده است. مطالعات محدودی که در نقاط مختلف کره زمین در زمینه اثرات ضدتوکسیپلاسمایی عصاره‌ها و فراکشن‌های گیاهی انجام شده، اثر بخشی متفاوتی گزارش شده است [۷-۱۷]. علل احتمالی این متفاوت‌ها، می‌تواند به تفاوت در گونه و سویه گیاهان مورد مطالعه و شرایط اقلیمی رشد گیاه مربوط باشد. بنابراین، مطالعات اثر بخشی فراورده‌های گیاهان دارویی رشد یافته در اقلیم‌های مختلف امری ضروری است. علی‌رغم آنکه تنوع گیاهان دارویی ایران ایجاب می‌کند که مطالعات گستردگی در زمینه اثرات ضدانگلی انواع گیاهان دارویی بومی ایران مطالعه شود، ولی مطالعات محدودی انجام شده است [۱۸-۲۱] و تنها یکی از مطالعات مربوط به توکسیپلاسماست که در آن اثر ضدتوکسیپلاسمایی عصاره سیر مورد مطالعه قرار گرفته است [۲۲]. بر این اساس در مطالعه حاضر اثر ضدتوکسیپلاسمایی سه عصاره اتانولی گیاهان بومی ایران شامل زنیان، افسنطین و غوزه پنبه در شرایط برونتنی عاری از سلول مورد ارزیابی قرار گرفت. زنیان با نام علمی *Carum copticum* L. گیاهی از خانواده چتریان است. گیاهی علفی بوته‌ای و یکساله است. قسمت مورد استفاده‌ای گیاه میوه آن است. این گیاه دارای اثرات ضداسیدان، ضدتب، ضدآسم، ضداسپاسم، کاهش دهنده پر فشاری خون، مقوی معده و کرم‌کش است. افسنطین با نام علمی *Artemisia absinthium* L. گیاهی چند ساله و علفی و پایا از تیره کاسنی (مرکبان) است و معروف به worm wood می‌باشد. قسمت‌های مورد استفاده افسنطین، برگ و سرشاخه گلدار آن است. این گیاه به علت دارا بودن خواصی از جمله

مقدمه

توکسیپلاسمایی گوندی‌ای تک یاخته داخل سلولی اجباری، عامل توکسیپلاسموز در انسان و حیوانات و انگلی با انتشار گسترده جهانی است. عفونت‌های اکتسابی به طور معمول با خوردن گوشت خام و نیم پز حاوی کیست‌های بافتی و یا خوردن سبزیجات و آب آلوده شده با او اوسیست‌ها دفع شده با مدفوع گریه سانان اتفاق می‌افتد. عفونت‌های مادرزادی توکسیپلاسمایی با انتقال از جفت تاکی زوئیت‌ها در عفونت‌های اولیه دوران بارداری روی می‌دهد. توکسیپلاسموز اکتسابی در افراد با کفایت عملکرد ایمنی (Immunocompetent) عمدتاً به صورت لنفادنوباتی خوش‌خیم و خود محدود شونده بروز می‌کند و ندرتاً سبب تظاهرات شدید مغزی و چشمی می‌شود. در افراد با عملکرد ایمنی مختل شده توکسیپلاسموز فرست طلب مهمی است و شایع‌ترین عامل آنسفالیت در این بیماران شناخته شده است. همچنین، توکسیپلاسموز از عفونت‌های مهم مادرزادی است که طیف بالینی گسترده‌ای دارد و از تولد نوزاد بدون علامت آسکار بالینی تا سقط، مرده‌زایی و تولد نوزادان با عوارض شدید مغزی و چشمی (هیدروسفالی یا میکروسفالی، کلسفیکاسیون مغزی و کوریبورتینیت) متفاوت است [۱].

درمان توکسیپلاسموز به طور رایج با ترکیب داروهای پریماتین و سولفادیازین انجام می‌شود. پریماتین مهارکننده آنزیم دی‌هیدروفولات ردوکتاز است که یک آنزیم کلیدی مسیر سیتر فولات است. سولفادیازین مهارکننده آنزیم دی‌هیدروپتیروات است که آنزیم دیگری در این مسیر می‌باشد. این داروها و سایر داروهای سنتیک ضدتوکسیپلاسمایی علیرغم آنکه اثر مهارکنندگی خوبی بر روی توکسیپلاسمای دارند، ولی اثرات جانبی محدودیت اصلی آنهاست. به طور مثال پریماتین که داروی اصلی ضدتوکسیپلاسماست، بواسطه اثر سرکوب‌کنندگی مغز استخوان سبب اختلال در خون‌سازی می‌شود [۲].

دستیابی به داروی ضدتوکسیپلاسمای با اثر بخشی مطلوب و با حداقل عوارض جانبی از اولویت‌های تحقیقاتی توکسیپلاسماست. فراورده‌های حاصل از گیاهان دارویی

افزایش یابد. سپس مایع رویی حاصل از سانتریفیوژ به داخل لوله دیگر منتقل و با دور $g = 1000$ به مدت ۵ دقیقه سانتریفیوژ شد [۱۴]. رسوب حاصل از سانتریفیوژ سه مرتبه با PBS استریل، $\text{PH}=7.2$ و $M=0.15$ با دور $g = 1000$ هر بار به مدت ۵ دقیقه سانتریفیوژ شد. رسوب حاصل از آخرین مرحله شستشو با PBS رقیق و با لام نئوبار تعداد تاکی زوئیت‌های آن شمارش شد. در نهایت سوسپانسیون حاوی 10^7 تاکی زوئیت در میلی‌لیتر آماده و برای انجام آزمایش‌ها ارزیابی اثرات ضدتوکسپلاسمایی عصاره‌های گیاهی مورد استفاده قرار گرفت.

ارزیابی اثرات ضدتوکسپلاسمایی عصاره‌های گیاهی: این ارزیابی در شرایط برون تنی عاری از کشت سلولی انجام شد. بدین ترتیب که به 50 میکرولیتر سوسپانسیون حاوی تاکی زوئیت‌ها، 50 میکرولیتر از هر عصاره در غلظت‌های 10 ، 50 ، 100 و 200 میکرولیتر افزوده شد و پس از انکوباسیون در زمان‌های 10 ، 30 و 45 دقیقه در دمای آزمایشگاه با استفاده از بلودومتیلن قلیایی رنگ‌آمیزی شدند [۲۴]. درصد کشنده‌گی عصاره‌ها با تعیین نسبت تعداد تاکی زوئیت‌های کشته شده (رنگ نگرفته) به تعداد کل تاکی زوئیت‌های شمارش شده برای هر یک از عصاره‌ها در غلظت‌ها و زمان‌های مختلف انکوباسیون برآورد شد. از سوسپانسیون تاکی زوئیت‌ها در PBS و سوسپانسیون تاکی زوئیت‌ها در DMSO به عنوان کنترل استفاده شد. تمامی تجربه به صورت سه گانه انجام و سه بار تکرار شد و میانگین و انحراف معیار برای هر مورد تعیین شد.

زیست‌سننجی در موش: از روش زیست‌سننجی در موش برای تأیید 100 درصد اثر کشنده‌گی عصاره‌ها بر تاکی زوئیت‌ها استفاده شد. در این مطالعه، حداقل غلظتی از هر عصاره که در کمترین مدت زمان انکوباسیون، 100 درصد اثر کشنده‌گی بر تاکی زوئیت‌ها داشت، به این روش مورد ارزیابی قرار گرفت. برای این منظور به سه موش و هر کدام 50 میکرولیتر از نمونه مجاورت داده شده با عصاره به طریق داخل صفاقی تزریق شد. موش‌ها تا یک ماه روزانه تحت نظر قرار گرفتند تا اگر کر کردند و تحرکشان به طور قابل توجهی کاسته شد، از نظر تاکی زوئیت‌ها در مایع صفاقی بررسی شوند. به موش کنترل، تاکی زوئیت‌های بدون مجاورت با عصاره تلقیح شد.

تقویت قلب، تبیر، مدر، ضدغوفونی و ضدکرم (اسکاریسلومبریکوئیدس و کرمک) از قدیم‌الایام در طب سنتی مورد استفاده می‌باشد. غوزه پنبه گیاهی با نام علمی *Gossypium hirsutum*، گیاهی علفی از خانواده Malvaceae است. از دانه این گیاه برای درمان اسهال، اسهال خونی، و خونریزی استفاده می‌شود [۳].

مواد و روش‌ها

تهیه عصاره‌های گیاهی: گیاهان مورد مطالعه (شامل زنیان، افسنطین و غوزه پنبه) از فروشگاه گیاهان دارویی خریداری و توسط توسط متخصص گیاه‌شناسی در پژوهشکده گیاهان دارویی جهاد دانشگاهی کرج شناسایی شد. از هر گیاه یک نمونه در پژوهشکده ثبت و نگهداری شد. عصاره‌گیری تحت نظارت متخصص فارماکوگنوژی انجام شد. به طور خلاصه، اندام‌های هوایی گیاهان در دمای اتاق خشک و سپس آسیاب شدند. نیم کیلوگرم از پودر هر گیاه بوسیله دستگاه پرکولاتور با استفاده از اتانول 80 درصد عصاره‌گیری شد. سپس حلال عصاره‌ها با استفاده از دستگاه تقطیر در خلاء خارج و عصاره‌ها تغیلیز شدند. عصاره‌ها تا زمان انجام آزمایش در دمای 4 درجه سانتی‌گراد نگهداری شدند [۲۳].

آماده‌سازی عصاره‌ها: هر یک از عصاره‌ها با استفاده از دی‌متیل سولفاساید (Dimethyl sulfoxide =DMSO) کاملاً حل شدند. از عصاره‌های حل شده، غلظت‌های 10 ، 50 ، 100 و 200 میلی‌گرم در میلی‌لیتر آب مقطر تهیه شد و برای ارزیابی اثرات ضدتوکسپلاسمایی مورد استفاده قرار گرفت.

تهیه، تکثیر و آماده‌سازی تاکی زوئیت‌های توکسپلاسما گوندی‌ای: در مطالعه حاضر از تاکی زوئیت‌های سویه RH توکسپلاسما گوندی‌ای استفاده شد. این سویه به طور دوستانه از گروه انگل‌شناسی دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تهران تهیه و به طریق داخل صفاقی در موش‌های سوری تکثیر داده شد. تاکی زوئیت‌ها از طریق شستشوی صفاقی با نرمال سالین جمع‌آوری و بلافصله با دور $g = 200$ به مدت 2 دقیقه سانتریفیوژ شدند تا خلوص تاکی زوئیت‌های عاری از سلول

زوئیت‌ها بود، متهی فقط در غلظت ۲۰۰ میلی‌گرم در میلی‌لیتر اثر کشنده‌گی ۱۰۰ درصد بود (جدول شماره ۲). درصد کشنده‌گی عصاره در غلظت $100 \pm 236/236$ از ۲۰۰ میلی‌گرم در میلی‌لیتر به طور معنی‌دار پایین‌تر بود ($P < 0.001$). همچنین، درصد کشنده‌گی عصاره در غلظت ۱۰۰ میلی‌گرم در میلی‌لیتر به طور معنی‌دار بیشتر از غلظت ۵۰ و در غلظت ۵۰ به طور معنی‌دار بیشتر از ۱۰ میلی‌گرم در میلی‌لیتر بود ($P < 0.001$). همچنین، تاکی زوئیت‌های مجاورت داده شده با غلظت ۲۰۰ میلی‌گرم در میلی‌لیتر با ۱۰ دقیقه انکوباسیون به موش‌ها تزریق داخل صفاقی شدند و تمامی این موش‌ها تا پایان ماه اول پس از تلقیح زنده ماندند.

اثر کشنده‌گی عصاره غوزه پنه بر تاکی زوئیت‌های توکسیوپلاسمما گوندی‌ای

هر چهار غلظت این عصاره اثر کشنده‌گی کمی بر تاکی زوئیت‌ها داشتند. متهی میانگین درصد کشنده‌گی در بالاترین حد (غلظت ۲۰۰ میلی‌گرم در میلی‌لیتر و مدت زمان انکوباسیون ۴۵ دقیقه)، $17/5 \pm 5/2$ بود (جدول شماره ۳). با افزایش غلظت عصاره‌ها، میانگین اثر کشنده‌گی آنها افزایش داشت و در مقایسه بین گروه‌ها تفاوت‌ها معنی‌دار بود ($P < 0.001$).

آنالیز آماری: داده‌ها با نرم‌افزار SPSS و با استفاده از آزمون‌های آماری ANOVA و آزمون تعقیبی توکی آنالیز شد. سطح معنی‌دار در کلیه موارد کمتر از ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

نتایج

اثر کشنده‌گی عصاره افستینین بر تاکی زوئیت‌های توکسیوپلاسمما گوندی‌ای

هر چهار غلظت این عصاره دارای اثر کشنده‌گی بر تاکی زوئیت‌ها بود. در سه غلظت 50 ، 100 و 200 میلی‌گرم در میلی‌لیتر عصاره، اثر کشنده‌گی 100 درصد بود ولی در غلظت 10 میلی‌گرم در میلی‌لیتر، میانگین میزان کشنده‌گی این عصاره در زمان‌های انکوباسیون 10 ، 30 و 45 دقیقه به ترتیب، $25/2 \pm 23/8$ و $19/6 \pm 9/1$ درصد بود (جدول شماره ۱). اثر کشنده‌گی این غلظت به طور معنی‌دار از سه غلظت بالا، کمتر بود ($P < 0.001$). همچنین، تاکی زوئیت‌های مجاورت داده شده با غلظت 50 میلی‌گرم در میلی‌لیتر با 10 دقیقه انکوباسیون به موش‌ها تزریق داخل صفاقی شدند و تمامی این موش‌ها تا پایان ماه اول پس از تلقیح زنده ماندند.

اثر کشنده‌گی عصاره زنیان بر تاکی زوئیت‌های توکسیوپلاسمما گوندی‌ای

هر چهار غلظت این عصاره دارای اثر کشنده‌گی بر تاکی

جدول شماره ۱ - میانگین درصد تاکی زوئیت‌های کشته شده توکسیوپلاسمما گوندی‌ای پس از مجاورت با عصاره اتانولی گیاه افستینین بر حسب غلظت و مدت زمان مجاورت در شرایط برون‌تنی عاری از سلول

غلظت عصاره افستینین (میلی‌گرم/میلی‌لیتر)					Mدت زمان مجاورت
					(دقیقه)
۱۰	۵۰	۱۰۰	۲۰۰		
$19/58 \pm 8/40$	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰		۱۰
$23/84 \pm 9/14$	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰		۳۰
$25/19 \pm 11/97$	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰		۴۵

جدول شماره ۲- میانگین درصد تاکی زوئیت‌های کشته شده توکسوپلاسما گوندی‌ای پس از مجاورت با عصاره اتانولی گیاه زینان بر حسب غلظت و مدت زمان مجاورت در شرایط برونتی عاری از سلول

غلظت عصاره زینان (میلی گرم/میلی لیتر)				Mدت زمان مجاورت (دقیقه)
۱۰	۵۰	۱۰۰	۲۰۰	
۴/۳۰ ± ۲/۲۶	۱۴/۱۹ + ۶/۹۹	۸۶/۵۳ ± ۶/۲۹	۱۰۰	۱۰
۵/۰۶ ± ۲/۵۰	۱۵/۱۵ ± ۴/۸۰	۹۳/۲۴ ± ۵/۴۸	۱۰۰	۳۰
۵/۳۵ ± ۳/۴۷	۱۵/۷۷ ± ۷/۱۰	۹۶/۱۱ ± ۲/۳۶	۱۰۰	۴۵

جدول شماره ۳- میانگین درصد تاکی زوئیت‌های کشته شده توکسوپلاسما گوندی‌ای پس از مجاورت با عصاره اتانولی گیاه غوزه پنبه بر حسب غلظت و مدت زمان مجاورت در شرایط برونتی عاری از سلول

غلظت عصاره غوزه پنبه (میلی گرم/میلی لیتر)				Mدت زمان مجاورت (دقیقه)
۱۰	۵۰	۱۰۰	۲۰۰	
۴/۶۳ ± ۲/۱	۶/۴۴ ± ۲/۵	۶/۵۸ ± ۳/۰۴	۱۲/۳۰ ± ۷/۱۵	۱۰
۴/۷۲ ± ۲/۲۷	۶/۴۹ ± ۳/۰۷	۶/۷۱ ± ۱/۲۳	۱۵/۰۹ ± ۹/۸۰	۳۰
۴/۹۳ ± ۱/۷۲	۶/۵۵ ± ۳/۱۷	۷/۳۶ ± ۲/۵۱	۱۷/۴۷ ± ۵/۱۹	۴۵

بحث

جدید آرتیمی سینین درمنه (*Artemisinin*) اثر مهاری بر توکسوپلاسما داشتند و اثر مهاری یکی از مشتقات حداقل دو برابر کمتر از بقیه بود [۹]. در مطالعه چوی (Choi) و همکاران (۲۰۰۸)، ۲ تا از ۱۵ عصاره متابولی مورد مطالعه شامل عصاره‌های زنجیبل (*Zingiber officinale*) و تلخ بیان (*Sophora flavescens Aiton*) قویی نشان دادند [۱۷].

در مطالعه جیانگ (Jiang) و همکاران (۲۰۰۸)، اوئتورپین (Oleuropein) جدا شده از گیاه زبان گنجشک (*Fraxinus rhynchophylla*) اثر ضدتوکسوپلاسما خوبی در *in vitro* نشان داد. به طوری که selectivity به مراتب از سولفادیازین (۳/۸) و پریتماتین (۲/۵) بیشتر بود [۱۲]. در مطالعه کاویدا (Kavitha) و همکاران (۲۰۱۲) ۲ تا از ۴ فراکشن عصاره ریشه گیاه *Eurycoma longifolia jack* اثر ضدتوکسوپلاسما می‌باشد [۱۵].

اثرات آنتی‌بیوتیکی عصاره‌های گیاهی مربوط به ترکیبات مؤثرهای است که در آنها وجود دارد. به طور مثال ترکیبات اصلی انواع *Artemisia* شامل ترپن‌وئیدها، فلاونوئیدها، کومارین‌ها و استرونول‌ها است و به عنوان یک منبع مهم ترکیبات بیولوژیک در

در مطالعه حاضر هر سه عصاره افسنطین، زینان و غوزه پنبه بر تاکی زوئیت‌های توکسوپلاسما اثر کشنده‌گی داشتند، منتهی اثر کشنده‌گی عصاره افسنطین بیشتر از زینان و اثر کشنده‌گی هر دوی اینها به طور قابل توجهی بیشتر از غوزه پنبه بود. در مطالعات قبلی نیز نشان داده شده است که انواع عصاره‌های گیاهی با درجات مختلف دارای اثرات مهاری یا کشنده‌گی بر تاکی زوئیت‌های توکسوپلاسما می‌باشند. به طور مثال، در مطالعه یوآن (Youn) و همکاران (۲۰۰۳) فعالیت ضدتوکسوپلاسما ۵ عصاره الکلی گیاهی شامل، (*Sophora flavescens* (گونه‌ای از تلخ بیان)، *Pulsatilla koreana* (گونه‌ای از بادرزان)، *Ulmus macrocarpa* (*Torilis japonica* (گونه‌ای از هویج)، *Sinomenium acutum* (گونه‌ای از نارون) و زوئیت‌های توکسوپلاسما گوندی‌ای و *Thapsia kanini* در مقایسه با سولفادیازین در محیط کشت سلولی ارزیابی شد که عصاره‌های *S. flavescence* و *T. japonica* مهارکننده‌های بهتری برای هر دو انگل بودند [۷]. در مطالعه جونس براندو (Jones-Brando) و همکاران (۲۰۰۶) چهار تا از مشتقات

زوئیت توکسوسپلاسمما زنده بماند، قادر است موش‌ها را در عرض کمتر از یک ماه بکشد.

در مطالعه حاضر، اثر ضدتوکسوسپلاسمایی عصاره‌ها از طریق مجاورت مستقیم آنها با تاکی زوئیت‌های توکسوسپلاسمما در محیط *in vitro* عاری از سلول ارزیابی شد. به نظر می‌رسد که اثر کشنده‌گی عصاره‌ها متفاوت از داروهای رایج ضدتوکسوسپلاسمما باشد. داروی پریمتامین از طریق مهار آنزیم دی‌هیدروفولات ردوکتاز سبب تداخل در سنتز تترا هیدروفولیک اسید از فولیک اسید می‌شود. تترا هیدروفولیک اسید برای سنتز DNA و RNA در بسیاری از انواع موجودات زنده از جمله تک یاخته‌ها ضروری است. سولفادیازین نیز مهارکننده آنزیم دی‌هیدروپتیروات است که این آنزیم در سنتز اسید فولیک از پارا-آمینوبنزوئیک اسید نقش دارد. شناسایی مکانیسم عمل کشنده‌گی تاکی زوئیت‌های توکسوسپلاسمما توسط عصاره‌های گیاهی به تحقیقات دقیقی نیاز دارد. روش شدن مکانیسم عمل عصاره‌ها، مستلزم شناسایی و جداسازی ترکیبات آنها و بررسی اثر ضدتوکسوسپلاسمایی هر یک به طور جداگانه می‌باشد. هر چند که در برخی مطالعات اثر ضدتوکسوسپلاسمایی فراکشن‌های برخی از عصاره‌ها مورد ارزیابی قرار گرفته است و فراکشن‌های با اثربخشی بیشتر شناسایی شده است [۱۵، ۹] ولی مطالعات تکمیلی به منظور شناسایی مولکول‌های مؤثر و مکانیسم عمل آنها به منظور دستیابی به یک داروی جدید ضدتوکسوسپلاسمما نیاز است. یکی از کاربردهای احتمالی عصاره‌های گیاهان دارویی با اثر ضدتوکسوسپلاسمایی، استفاده از آنها در پیشگیری از توکسوسپلاسموز مادرزادی و فعل شدن مجدد توکسوسپلاسمما در بیماران با اختلال یا تنفسی اینمی است. جنین مادران سرونگاتیو توکسوسپلاسمما، مبتلایان به ایدز و افراد تحت درمان داروهای سرکوب‌کننده اینمی گروههای در معرض خطر بالای توکسوسپلاسموز می‌باشند. پیشگیری از توکسوسپلاسموز در این افراد بسیار اهمیت دارد. در حال حاضر از داروهای سنتیک برای این منظور استفاده می‌شود که عوارض جانبی مهم‌ترین عامل محدودکننده استفاده از این داروهاست. به نظر می‌رسد که فراورده‌های گیاهی با اثر ضدتوکسوسپلاسمایی می‌تواند جایگزین

تهیه حشره‌کش‌ها، داروی ضدمالاریا، قارچ‌کش‌ها و ضدباکتری‌ها استفاده می‌شود. آرتیمی سینین (Artemisinin) که یک داروی بسیار موثر ضدمالاریاست منشاء گیاهی دارد و از گونه *A. annua* به دست می‌آید [۲۵، ۲۶].

بالاتر بودن اثر کشنده‌گی عصاره‌های افسنطین و زینان نسبت به غوزه پنه احتمالاً مربوط به تفاوت ترکیبات اصلی این عصاره‌هاست. مطالعاتی که در زمینه شناسایی ترکیبات اصلی این گیاهان در ایران انجام شده، نشان‌دهنده این تفاوت هاست. به طوری که در مطالعه گودرزی و همکاران ترکیبات اصلی اسانس میوه خشک زینان (*C. copticum* L)، شامل تیمول (۳۶/۷ درصد)، ۲-ترپن (۳۶/۵ درصد) و ۵-سیمن (۲۱/۱ درصد) بود. این اسانس فعالیت ضدباکتریایی قابل توجهی در مقابل ۴ باکتری استاندارد سالمونلا تیفی موریوم، سودوموناس آئروژنوزا، اشرشیا کلی انتروپاتوژنیک و استافیلوکوکوس داشت [۲۷]. در مطالعه کاظمی اسکویی و همکاران، ترکیبات عمدۀ اسانس میوه خشک این گیاه شامل تیمول (۷۲/۳ درصد)، ترپانولین (۱۳/۱۲ درصد) و ۵-سیمن (۱۱/۹۷ درصد) بود که در مقابل استافیلوکوکوس اورئوس و باسیلوس سایتیلیس اثر ضدباکتریال شدیدی بروز دادند [۲۸].
Artemisia absinthium جمع‌آوری شده از ارتفاعات البرز گیلان شامل منوتروپین‌ها، بتا-پاین و بتا-تیوجون بود [۲۹].

در مطالعه حاضر برای تأیید ۱۰۰ درصد اثر کشنده‌گی عصاره‌ها بر تاکی زوئیت‌های سویه RH توکسوسپلاسمما از روش زیست‌سنجدی در موش استفاده شد. به طور معمول اثر کشنده‌گی عصاره‌ها و یا داروها بر تاکی زوئیت‌ها از طریق رنگ‌آمیزی با رنگ تریپان بلو و یا متیلن بلو انجام می‌شود که با رنگ‌آمیزی اولی تاکی زوئیت‌های مرده و با دومی تاکی زوئیت‌های زنده رنگ می‌گیرند. تشخیص رنگ گرفتگی تاکی زوئیت‌ها با مشاهدات میکروسکوپی است که گاهی اوقات قضاوت تاکی زوئیت‌های زنده از مرده مشکل می‌باشد. به همین جهت روش زیست‌سنجدی در موش، روش قطعی برای تأیید ۱۰۰ درصد اثر کشنده‌گی عصاره‌هاست. چونکه، دوز کشنده‌گی سویه RH در حد یک تاکی زوئیت می‌باشد. به عبارتی اگر حتی یک تاکی

از غوزه پنه بیشتر بود. مطالعات بیشتر به منظور شناسایی ترکیبات مؤثره و روشن شدن مکانیسم اثر این عصاره‌ها توصیه می‌شود.

تشکر و قدردانی

این تحقیق حاصل پایان‌نامه کارشناسی ارشد انگل‌شناسی شفایق نوزری است که با حمایت مالی معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی قزوین و همکاری مرکز تحقیقات سلولی و مولکولی این دانشگاه و بخش انگل‌شناسی و قارچ‌شناسی دانشکده پزشکی شهید بابایی قزوین انجام شد. هیچ‌گونه تعارض منافعی در این پژوهش وجود ندارد.

مناسب داروهای سنتیک برای پیشگیری از توکسپلاسموز در این افراد باشد. مطالعه خوش زبان و همکاران نشان داد که تجویز BALB/c خوراکی عصاره سیر سبب افزایش بقاء موش‌های تلقیح شده با سویه RH و کاهش فراوانی انگل در بافت‌های آنها شد [۲۲]. مطالعات پیشگیری‌کننده توکسپلاسموز با استفاده از فرآکشن‌های عصاره‌های با اثرات ضدتوکسپلاسمایی می‌تواند روشن‌کننده این نقش احتمالی عصاره‌های گیاهی باشد.

نتیجه‌گیری

از مطالعه حاضر نتیجه‌گیری می‌شود که هر سه عصاره اثر کشنده‌گی بر تاکی زوئیت‌ها داشتند. این اثر برای افسنطین و زینان

منابع

1. Montoya JG, Boothroyd JC, Kovacs JA. *Toxoplasma gondii*. In: Mandell GL, Bennett JE, Dolin R, editors. *Mandell, Douglas and Bennett's principles and practice of infectious diseases*. 7th ed. Churchill Livingstone. USA. 2010, pp: 3495-526.
2. Deck DH, Winston LG. Sulfonamides, trimethoprim and quinolones. In: Basic and Clinical Pharmacology, Katzung BG and Masters SB (editors), 11th ed, Mc Graw Hill. USA. 2009, pp: 815 - 22.
3. Zargari A. Medicinal plants, Tehran University publications. Volume 3. 1997, p: 894.
4. Thiengsusuk A, Chaijaroenkul W and Na-Bangchang K. Antimalarial activities of medicinal plants and herbal formulations used in Thai traditional medicine. *Parasitol. Res.* 2013; 112: 1475 - 81.
5. Dayakar A, Chandrasekaran S, Veronica J, Sundar S and Maurya R. In vitro and in vivo evaluation of anti-leishmanial and immunomodulatory activity of Neem leaf extract in *Leishmania donovani* infection. *Exp. Parasitol.* 2015; 153: 45 - 54.
6. Santos KK, Matias EF, Tintino SR, Souza CE, Braga MF, Guedes GM, Rolón M, Vega C, de Arias AR, Costa JG, Menezes IR and Coutinho HD. Anti-*Trypanosoma cruzi* and cytotoxic activities of *Eugenia uniflora* L. *Exp. Parasitol.* 2012; 131: 130 - 2.
7. Youn HJ, Lakritz J, Kim DY, Rottinghaus GE and Marsh AE. Anti-protozoal efficacy of medicinal herb extracts against *Toxoplasma gondii* and *Neospora caninum*. *Vet. Parasitol.* 2003; 116: 7 - 14.
8. Youn HJ, Lakritz J, Rottinghaus GE, Seo HS, Kim DY, Cho MH and Marsh AE. Anti-protozoal efficacy of high performance liquid chromatography fractions of *Torilis japonica* and *Sophora flavescens* extracts on *Neospora caninum* and *Toxoplasma gondii*. *Vet. Parasitol.* 2004; 125: 409 - 14.
9. Jones-Brando L, D'Angelo J, Posner GH and Yolken R. In vitro inhibition of *Toxoplasma gondii* by four new derivatives of artemisinin. *Antimicrob Agents Chemother.* 2006; 50: 4206 - 8.
10. Choi W, Jiang M, Chu J. Antiparasitic effects of *Zingiber officinale* (Ginger) extract against *Toxoplasma gondii*. *Journal of Applied Biomedicine* 2013; 11: 15 - 26.
11. Al-Zanbagi NA. Effectiveness of Myrrh and Spiramycin as inhibitors for *Toxoplasma gondii*

- tachyzoites in vivo. *Mansoura J Forensic Med. Clin. Toxicol.* 2007; 2: 117 - 27.
- 12.** Jiang JH, Jin CM, Kim YC, Kim HS, Park WC, Park H. Anti-toxoplasmosis effects of oleuropein isolated from *Fraxinus rhynchophylla*. *Biol. Pharm. Bull.* 2008; 31: 2273 - 6.
- 13.** de Oliveira TC1, Silva DA, Rostkowska C, Béla SR, Ferro EA, Magalhães PM, Mineo JR. *Toxoplasma gondii*: effects of *Artemisia annua* L. on susceptibility to infection in experimental models in vitro and in vivo. *Exp. Parasitol.* 2009; 122: 233 - 41.
- 14.** Al-Zanbagi NA. In vivo effect of some home spices extracts on the *Toxoplasma gondii* tachyzoites. *J. Family Community Med.* 2009; 16: 59 - 65.
- 15.** Kavitha N, Noordin R, Chan KL and Sasidharan S. In vitro anti-*Toxoplasma gondii* activity of root extract/fractions of *Eurycoma longifolia* Jack. *BMC Complement. Altern. Med.* 2012; 12: 91.
- 16.** Chen SX, Wu L, Jiang XG, Feng YY, Cao JP. Anti-*Toxoplasma gondii* activity of GAS in vitro. *J. Ethnopharmacol.* 2008; 118: 503 - 7.
- 17.** Choi KM, Gang J, Yun J. Anti-*Toxoplasma gondii* RH strain activity of herbal extracts used in traditional medicine. *Int. J. Antimicrob Agents.* 2008; 32: 360 - 2.
- 18.** El-Sherbiny GM, El-Sherbiny ET. The Effect of *Commiphora molmol* (Myrrh) in Treatment of Trichomoniasis vaginalis infection. *Iran. Red. Crescent. Med. J.* 2011; 13: 480 - 6.
- 19.** Nahrevanian H, Esmaeili B, Kazemi M, Nazem H and Amini M. In Vivo Antimalarial Effects of Iranian Flora *Artemisia khorassanica* against *Plasmodium berghei* and Pharmacocchemistry of its Natural Components. *Iran. J. Parasitol.* 2010; 5: 6 - 19.
- 20.** Sadeghi-Nejad B and Saki J. Effect of Aqueous *Allium cepa* and *Ixora brachiata* root extract on Leishmania major promastigotes. *Jundishapur J. Nat. Pharm. Prod.* 2014; 9: e15442
- 21.** Hassani S, Asghari G, Yousefi H, Kazemian A, Rafieian M and Yousofi Darani H. Effects of different extracts of *Eucalyptus camaldulensis* on *Trichomonas vaginalis* parasite in culture medium. *Adv. Biomed. Res.* 2013; 2: 47.
- 22.** Khoshzaban F, Ghazanfari T, Ghaffari Far F, Sharafi M and Ghasemi Nikoo S. The effect of garlic extract on acute toxoplasmosis in mice. *Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants* 2007; 23: 295 - 306.
- 23.** Azadmehr A, Latifi R, Mosalla S, Hajiaghaei R and Shahnazi M. Immunomodulatory effects of *Ziziphora tenuior* L. extract on the dendritic cells. *Daru* 2014; 22: 63.
- 24.** Johanson, JS and Holliman, RE. Toxoplasmosis. In: Gillespie, S.H. and Hawkey, P.M. (editors). *Medical Parasitology A Practical Approach*. Oxford University Press Inc. USA. 1995, pp: 33 - 59.
- 25.** Bora KS, Sharma A. The genus *Artemisia*: a comprehensive review. *Pharm. Biol.* 2011; 49: 101 - 9.
- 26.** Ghasemi Pirbalouti A, Firoznezhad M, Craker L, Akbarzadeh M. Essential oil compositions, antibacterial and antioxidant activities of various populations of *Artemisia chamaemelifolia* at two phenological stages. *Rev. Bras. Farmacogn.* 2013; 23: 861 - 69.
- 27.** Goudarzi GhR, Saharkhiz MJ, Sattari M, Zomorodian K. Antibacterial activity and chemical composition of ajowan (*Carum copticum* Benth. & Hook) essential oil. *J. Agr. Sci. Tech.* 2011; 13: 203 - 8.
- 28.** Kazemi Oskuee R, Behravan J and Ramezani M. Chemical composition, antimicrobial activity and antiviral activity of essential oil of *Carum copticum* from Iran. *Avicenna Journal of Phytomedicine* 2011; 1: 83 - 90.
- 29.** Rezaeinodehi A and Khangholi S. Chemical composition of the essential oil of *Artemisia absinthium* growing wild in Iran. *Pak. J. Biol. Sci.* 2008; 11: 946 - 9.

